

ren skal acceptere budgettet, inden undersøgelsen iværksættes.

Hvis forundersøgelsen viser, at der ikke findes væsentlige fortidsminder på arealet, kan jord- og byggearbejdet umiddelbart iværksættes. Støder bygherren under jordarbejdet alligevel på fortidsminder, skal en eventuel undersøgelse betales af Kulturarvsstyrelsen.

Hvis forundersøgelsen viser, at der findes væsentlige fortidsminder på arealet, udarbejder museet et budget for en undersøgelse. Bygherren, der skal betale for undersøgelsen, kan på baggrund af forundersøgelsens resultater revurdere sit projekt og derved mindske eller undgå udgiften til arkæologiske undersøgelser.

Kulturarvsstyrelsen skal i hvert enkelt tilfælde vurdere grundlaget for en arkæologisk forundersøgelse og undersøgelse og godkende budgettet, inden det forelægges for bygherren.

Kulturministeren kan i særlige tilfælde yde tilskud til bygherrens udgifter til arkæologiske undersøgelser.

Enhver borger kan indhente oplysninger om tilstedeværelsen af kendte fortidsminder på et givet areal på Kulturarvsstyrelsens hjemmeside i registret over Fund og Fortidsminder. En byherre kan med fordel hente oplysningerne inden et jordkøb. De samme oplysninger kan stilles til rådighed ved henvendelse til et statsanerkendt, kulturhistorisk museum.

Museumslovens bestemmelser indebærer, at hvis man under et jordarbejde støder på fortidsminder, skal arbejdet indstilles i det omfang, det berører fortidsmindet, og fundet skal anmeldes. En overtrædelse af lovens standsningspåbud medfører en standsning af jordarbejdet og en politianmeldelse.

Jeg er af den opfattelse, at en eventuel revision af museumslovens bestemmelser om finansiering af arkæologiske undersøgelser må afvente de erfaringer, der i de kommende år gøres i de berørte erhvervskredse og Kulturarvsstyrelsen.»

Jeg kan henholde mig til kulturministerens svar, og jeg har ikke yderligere bemærkninger i den forbindelse.

Spm. nr. S 5310

Til indenrigs- og sundhedsministeren (3/9 04) af:

Tove Videbæk (KD):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre bedre hygiejne for de handicappede på landets handicapinstitutioner?«.

Begrundelse

Hygiejnen er katastrofalt dårlig på mange af landets handicapinstitutioner. Det skriver Kristeligt Dagblad den 1. september 2004. Ifølge avisen skyldes problemerne, at det ansatte personale – fortrinsvis pædagoger – ikke er uddannet i, hvordan der sikres en ordentlig hygiejne. På den baggrund ønsker spørgeren, at ministeren tager stilling til, hvilke midler der bør tages i brug for at afhjælpe problemet. Efter spørgerens opfattelse bør embedslægetilsyn på handicapinstitutioner gøres lovpligtige, ligesom der bør tilbydes rådgivning til sundhedsfagligt personale.

Svar (16/9 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

De pågældende institutioner er oprettet med hjemmel i § 51 i Socialministeriets servicelov, hvoraf det følger, at amtskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser på institutioner for børn og unge, der skal anbringes uden for hjemmet, herunder på grund af en betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Det er ikke nødvendigvis amtskommunen, der skal drive institutionen, da institutionerne kan oprettes og drives af en eller flere amtskommuner, kommuner eller som selvejende institutioner, som amtskommunen indgår aftale med.

Efter Socialministeriets retssikkerhedslov fører kommunalbestyrelsen eller amtsrådet som driftsherrer tilsyn med egne og private institutioner i henholdsvis kommunen og amtskommunen.

Når der som her er tale om en døgninstitution, fører også den anbringende kommune tilsyn med barnet.

Det er således driftsherren, dvs. pågældende kommunalbestyrelse eller amtsråd, der har det direkte ansvar for at sikre, at dag- og døgninsti-